ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ

Για την καταστροφή του κρατικού τερατουργήματος
Για μια ζωή δίχως νόμους κι εξουσία

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, Ιούνιος 1999, τεύχος 1ο

ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥΣ ΔΥΝΑΣΤΕΣ, ΟΥΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΗΓΕΜΟΝΕΣ. ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Θέλοντας να συμβάλουμε με τη σειρά μας στην προώθηση του έντυπου αναρχικού λόγου, θεωρώντας τον ως συστατικό του κοινωνικού πόλεμου, που διεξάγεται, προχωρήσαμε στην έκδοση της «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ»

Στα κείμενα που παρατίθενται δεν επιζητούμε τον τίτλο του ειδήμονα ή του αναλυτή απλώς ως αγωνιζόμενα άτομα θέλουμε να καταδείξουμε την εγκληματική φύση και τον αντιανθρώπινο σκοπό της ύπαρξης της κυριαρχίας καθώς και την επιτακτική ανάγκη καταστροφής κάθε μορφής εξουσίας.

Παράλληλα θέλουμε να διαλύσουμε τα κρατικά μυθεύματα που παρουσιάζουν τους αναρχικούς ως ξένο σώμα προς την κοινωνία και περιθωριακά στοιχεία. Γιατί,οι αναρχικοί αποτελούν το πιο μαχητικό κομμάτι της κοινωνίας που με τις ξεκάθαρες θεωρήσεις, απόψεις και πρακτικές τους συμβάλλουν στην συνολικότερη σύγκρουση και την όξυνση του κοινωνικού πόλεμου και αγωνίζονται με κάθε μέσο **για μια κοινωνία χωρίς νόμους και εξουσία**.

Το περιοδικό θα το βρείτε στις διευθύνσεις μας, στην *Αναρχική Αρχειοθήκη* και στα Βιβλιοπωλεία: **ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, SOLARIS, ΟΥΤΟΠΙΑ, ΠΑΡΑ ΠΕΝΤΕ, UNDERGROUND** στα στέκια και στα **Οδοφράγματα για την Ελευθερία**...
Η «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ» διανέμεται **ΔΩΡΕΑΝ**.

Στην δημιουργία αυτού του τεύχους συνέβαλαν οι:
Αναρχικός Πυρήνας Ξάνθης (Τ.Θ. 232, Τ.Κ. 68100, ΞΑΝΘΗ), **Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ** (Τ.Θ. 51889, Τ.Κ. 14565, ΑΘΗΝΑ), **Πυρπολητές των Δρόμων, Αναρχικοί από ΣΕΡΡΕΣ, ΑΡΤΑ, Αναρχικοί - Αντιεξουσιαστές Ξάνθης.**

Τα κείμενα εκφράζουν τις ιδιαίτερες εκτιμήσεις και απόψεις των επί μέρους συλλογικοτήτων και ατόμων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστούμε τους συντρόφους-ισες που βοήθησαν στην έκδοση του περιοδικού.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΟΒΙΔΕΣ

ΒΟΜΒΕΣ ΠΕΦΤΟΥΝ...

...ΖΩΕΣ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ. ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΟΓΟΥ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΛΙΓΟΣΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΦΕΡΕΤΡΑ. ΓΙΑ ΜΑΣ ΑΡΚΕΤΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΠΙΟ ΚΑΤΩ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΣΜΕΝΑ ΣΤΙΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΝ ΜΑΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΦΑΝΕΣ: Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΝΟΗΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ. Η ΛΟΓΙΚΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΑΣ ΦΙΛΟΔΩΡΗΣΕΙ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΙ ΠΩΣ ΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ.

«Θυμάται κανείς γιατί ξεκίνησαν όλα; Υπάρχουν περισσότεροι νεκροί Αλβανοί (όπως και από άλλα έθνη, θαρρείς και το πτώμα έχει εθνικότητα) και αυτό θα συνεχιστεί Αυτοί που έχουν υπερασπιστεί τους Αλβανούς στο Βελιγράδι μπορούν τώρα να κάθονται και διαβάζοντας βιβλία να περιμένουν την επόμενη βόμβα. Κανείς δε θα τους ακούει πια. Σήμερα ο αέρας φυσάει από το Βορρά. Έτσι αν ένας τόμαχωκ πέσει «κατά λάθος σε εργοστάσιο χημικών, θα πρέπει προφανώς να βρείτε. άλλη πηγή πληροφοριών. Αν ο αέρας αλλάξει κατεύθυνση προς την Δύση... υπάρχει και εκεί ένα εργοστάσιο (θα το πληροφορηθείτε από CNN)».

Milos από Σερβία, 26 Μάρτη '99

...ΟΙ ΜΕΤΟΧΕΣ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΚΑΠΟΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ ΕΝΩΜΕΝΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΚΑΙ ΘΑ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΝΑΣ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΣ «ΞΕΜΠΡΟΣΤΙΑΖΕΙ» ΤΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟ ΔΟΛΟ, ΦΟΝΙΚΟ ΑΙΤΙΟ : **ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ**. ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '90. ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ, (ΟΝΤΩΣ) «ΒΡΩΜΙΖΕ» ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΗΣΙΔΑ ΜΕ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ. ΤΟ «ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ» ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ. ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΑΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ. ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΑ: ΒΓΑΙΝΟΥΝ ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΟΛΑ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΚΩΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ. ΜΕ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΕ ΣΕΡΒΙΑ-ΚΟΣΣΟΒΟ. ΟΙ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΕΝΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΘΑ ΙΚΕΤΕΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ

ΒΟΗΘΕΙΑ, ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ.

«Τι Θα συμβεί με την οικονομία της Γιουγκοσλαβίας μετά την επέμβαση; Σίγουρα η Γιουγκοσλαβία θα έχει καταστραφεί και όλα τα εργοστάσια και η υποδομή που τώρα βομβαρδίζεται θα πρέπει να ξαναφτιαχτούν. Ποιος θα δώσει τα χρήματα για αυτό: Οι Ρώσοι; Η Κίνα, Η Ινδία, Η Ταϊβάν; Όχι. Οι δυτικές επιχειρήσεις (δείτε τι έγινε στη Βοσνία). Ακόμα και αν δώσουν πιστώσεις μακρόχρονης αποπληρωμής με χαμηλούς τόκους, αυτοί θα είναι σίγουρα κερδισμένοι, αφού αυτό θα οδηγήσει σε πλήρη οικονομική και τεχνολογική εξάρτηση. Ξέρετε πως λέγεται αυτό; Ναι, ΝΕΟΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑ! Και κάτι ακόμα στο οποίο μας «βοήθησε» το ΝΑΤΟ. Η θανατική ποινή είχε πρόσφατα καταργηθεί με τροποποίηση του συντάγματος της Γιουγκοσλαβίας. Χτες, ο υπουργός δικαιοσύνης ζήτησε να επανισχύσει»

Misa, από Βελιγράδι 19 Μάρτη '99.

...ΕΔΡΑΙΩΝΕΤΑΙ Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΣΑΝ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΜΟΧΛΟΣ ΣΤΙΣ ΤΕΧΝΗΤΑ ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΕΝΕΣ ΕΝΤΑΣΕΙΣ. Η ΧΕΙΡΟΤΕΡΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ ΠΟΥ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ. ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ. **Η «ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΗ -ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΗ»** ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΜΑΣ, ΔΕΝ ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΨΕΥΤΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ. Ο ΚΟΣΜΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΒΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΕΛΙ -ΣΠΙΤΙ» ΤΟΥ.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΟΛΑ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΓΥΡΩ ΜΑΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ-ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

«Μερικές φορές νιώθω μικρός και ανόητος. Δεν ξέρω πολλά. Αλλά ξέρω ότι ο Μιλόσεβιτς είναι εδώ χάρη στο ΝΑΤΟ, αυτοί είναι εδώ χάρη σ' αυτόν, ο Τούντζμαν είναι εδώ χάρη στο Μιλόσεβιτς και πάει λέγοντας. Είναι ένας φαύλος κύκλος. Με απλά λόγια, είμαστε στη μέση δύο πλευρών. Η μια είναι το καθεστώς του Μιλόσεβιτς και η άλλη η καπιταλιστική-επεκτατική πολιτική των ΗΠΑ. Υπάρχει και μια τρίτη πλευρά που πολεμάει ίσως για ένα αλβανικό κράτος στο Κόσσοβο - ένας χώρος για νέα εκμετάλλευση από μια αλβανική ελίτ. Δε θα διαλέξω πλευρά σε αυτή τη σύγκρουση. Δεν υποστηρίζω κανέναν. Δε θέλω να σκοτωθώ για μια «ενωμένη και ελεύθερη Ευρώπη». Μας έχουν οδηγήσει στον παραλογισμό και την ύπαρξή μας στο παράλογο».

Davor, Μάρτης '99, Σερβία

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΞΑΝΘΗΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '98 - Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μετά την εξέγερση του Νοέμβρη '73, το Πολυτεχνείο έχει αποτελέσει πολλές φορές σημείο συνάντησης των αγωνιζόμενων ανθρώπων, καθώς και πεδίο σύγκρουσης αυτών που εξεγείρονται ενάντια στις δυνάμεις του κράτους.

Τόσο κάθε 17 του Νοέμβρη, αλλά και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, στο Πολυτεχνείο διαδραματίστηκαν εξεγερτικά γεγονότα, στιγμές δηλαδή του αδιάλλακτου κοινωνικού πολέμου που θα συνεχίζεται μέχρι την τελική καταστροφή του μισητού κράτους.

Έτσι και το Νοέμβρη του 98 στο Πολυτεχνείο συναντήθηκαν αναρχικοί, αντιεξουσιαστές, άγριοι νεολαίοι και γενικότερα ανυπότακτοι άνθρωποι. Άνθρωποι από διάφορα κοινωνικά κομμάτια, μέσα από τις ιδιαίτερες διαδρομές του ο καθένας, όλοι όμως με σαφείς συγκρουσιακές διαθέσεις ενάντια στο κράτος και την εξουσία.

Οι αναρχικοί πάντα θεωρούσαν αναγκαία τη σύγκρουση με το κράτος και τους μηχανισμούς του στην καθημερινή ζωή, και σε ατομικό και σε συλλογικό επίπεδο. Έτσι δήλωσαν έντονα την παρουσία τους και στα πρόσφατα κοινωνικά δρώμενα και κινητοποιήσεις, συμβάλλοντας με τον τρόπο τους στην έκφραση της οργής της κοινωνίας (π.χ. αυτοοργανωμένες ομάδες μαθητών κατά τα μαθητικά συλλαλητήρια που φτύσανε τη συνδιαλλαγή και συγκρούστηκαν ανοιχτά με το κράτος και τους φορείς του), δείχνοντας με τη στάση τους ότι η σύγκρουση είναι βίωμα και ότι η καθημερινή σύγκρουση είναι ο μόνος τρόπος για να προετοιμαστεί η κοινωνία για την τελική ρήξη με το κράτος, την καταστροφή του. Παρόλα αυτά ακόμη και σήμερα, που και τα τελευταία απομεινάρια ελευθερίας και αυτοκαθορισμού του ατόμου εξαφανίζονται, που ο άνθρωπος περιορίζεται όλο και περισσότερο, υπάρχουν κάποιοι αυτοαποκαλούμενοι αναρχικοί που μιλούν για σύγκρουση «όταν και όπου πρέπει» και για «ανετοιμότητα της κοινωνίας να συγκρουστεί». Η απάντησή μας σ' αυτούς είναι γνωστή. Όσο υπάρχει το κράτος για να μας καθορίζει τη ζωή, όσο δεν μπορούμε να ζούμε ελεύθεροι πάντα υπάρχει λόγος για σύγκρουση. Στη σημερινή κοινωνία, η σύγκρουση είναι ο μόνος δρόμος. Οι ειρηνικές πορείες και συγκεντρώσεις είναι κι αυτές μέσα αποδυνάμωσης της οργής των ανθρώπων, υποκατάστατα της εξέγερσης. Ως αναρχικοί, συνεχίζουμε να συγκρουόμαστε και μέσα απ' αυτή τη διαδικασία γινόμαστε πιο ελεύθεροι και πιο ζωντανοί, πιο δυνατοί και πιο έτοιμοι για την τελική καταστροφή του κράτους. Για να πάρουμε πίσω τη ζωή μας και τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε και να δημιουργηθούμε.

Έτσι και φέτος αγνοήθηκαν οι ψίθυροι των δήθεν συντρόφων που πρότειναν αποχή από τα όποια γεγονότα στο συγκεκριμένο χώρο, και πολλοί άνθρωποι έδειξαν και πάλι πρόθυμοι να δράσουν ανεξέλεγκτα, και να σπάσουν τη φαινομενική κοινωνική συναίνεση στα προστάγματα του κράτους με εξεγερτικές πράξεις.

Απέναντι τους οι ανυπότακτοι άνθρωποι είχαν και φέτος τους διάφορους υπηρέτες του κράτους, δηλαδή τους χιλιάδες μπάτσους, τους δημοσιογράφους, τους πρύτανεις και διάφορα άλλα «προοδευτικά» μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, καθώς και τους πάνοπλους τραμπούκους του ΚΚΕ και του συνδικάτου οικοδόμων, που όλοι μαζί, με συντονισμένο σχέδιο, είχαν σαν στόχο την διαφύλαξη της ήρεμης, δη-

ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΝΑ ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ, ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΘΕ ΛΟΓΟ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ...

Στις 17 Νοεμβρίου 1998, οι δυνάμεις καταστολής του ΚΚΕ σε συνεργασία με τις κρατικές κατασταλτικές δυνάμεις εξαπολύουν ενορχηστρωμένη επίθεση εναντίον κομματιού της πορείας, αποτελούμενο από ανυπότακτους νεολαίους, κι αφού τους ξυλοκοπούν τους παραδίνουν στην αστυνομία.

Για άλλη μια φορά πραγματώνουν μ' αυτό τον τρόπο τον ουσιαστικό λόγο ύπαρξής τους: *Αυτού, του καθεστωτικού «επαναστάτη» ενάντια στις εξεγερτικές λογικές και πρακτικές.*

Στη Ρωσία το '17, στην Κρονστάνδη το '21, στην Ισπανία το '36. Στο Πολυτεχνείο '73, '78, '79, '80, '91, '95, '96, '97, '98 (...), η εξουσιαστική φύση της ιδεολογίας τους με προκάλυμα την προβοκατολογία και λασπολόγηση των κοινωνικών αγώνων, τους οδήγησε σε πρακτικές που απροκάλυπτα τους τοποθέτησαν στο πλευρό των εξουσιαστών.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΒΑΛΕΙ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ... ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ!!

Αναρχικοί από ΑΡΤΑ, ΞΑΝΘΗ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ, ΣΕΡΡΕΣ, ΑΘΗΝΑ

Αφίσα που κυκλοφόρησε το Δεκέμβρη του 1998

μοκρατικής γιορτούλας που το κράτος έχει θεσπίσει ακριβώς για να σπιλώσει τη μνήμη της εξέγερσης του '73. Ήθελαν δηλαδή την αποφυγή των οποιονδήποτε ανεξέλεγκτων συγκρουσιακών καταστάσεων ενάντια στο κράτος.

Με την έναρξη της καθιερωμένης πορείας, που με την αγαστή συνεργασία των κομμάτων και ΜΜΕ έχει καταλήξει ένας μίζερος περίπατος για υποταγμένες συνειδήσεις, το μεσημέρι της 17ης Νοέμβρη το Πολυτεχνείο εκκενώθηκε από τους 500-

600 ανυπότακτους, αφού οι χιλιάδες τραμπούκοι του ΚΚΕ οπλισμένοι με κράνη και καδρόνια και με στρατιωτική οργάνωση, βρίσκονταν μέσα και έξω από το κτίριο και περίμεναν απλώς τη διαταγή από τα αφεντικά τους (κομματάρχες - πρύτανεις - υπουργείο δημόσιας τάξης) προκειμένου να επιτεθούν. Όλα τα παραπάνω, με δεδομένο ότι οι παρευρισκόμενοι ανυπότακτοι άνθρωποι δεν είχαν στη διάθεσή τους τα κατάλληλα μέσα για να αντιμετωπίσουν μια ενδεχόμενη κατασταλτική επίθεση.

Από εκεί και ύστερα, κάποιοι από αυτούς, κυρίως άγριοι νεολαίοι αλλά και μερικοί αναρχικοί και αντιεξουσιαστές, αποφάσισαν ν' ακολουθήσουν την πορεία στην «ουρά» της, πίσω ακριβώς από τα άρτια εξοπλισμένα για την περίσταση, μέλη του ΚΚΕ. Τότε, σχεδόν μπροστά στην πύλη του Πολυτεχνείου, έλαβαν χώρα και κάποιες συμπλοκές ορισμένων αγωνιζόμενων με τα ανθρωποειδή της περιφρούρησης, με όποια μέσα μπόρεσαν να συγκεντρωθούν επί τόπου. Την ίδια στιγμή, διμοιρίες των ΜΑΤ, των ένστολων φονιάδων του κράτους έσπευσαν στο σημείο και σχημάτισαν ένα «Π» στο πίσω μέρος του μπλοκ που σχηματίστηκε, ενώ στη μπροστινή πλευρά βρίσκονταν τα σκουλήκια των ΚΝΑΤ, εξοπλισμένοι και έτοιμοι για καταστολή.

Η πορεία στο συγκεκριμένο στυλ συνεχίστηκε περίπου μέχρι την πλατεία Κλαυθμώνος. Ακούστηκαν συνθήματα ενάντια στο κράτος και τους μπάτσους, συνθήματα για την ελευθερία και την ΑΝΑΡΧΙΑ, συνθήματα αλληλεγγύης στο φυλακισμένο αναρχικό κοινωνικό αντάρτη Νίκο Μαζιώτη, και προς τιμή του δραπέτη των φυλακών Sorin Matei που δολοφονήθηκε τότε από το κράτος αγωνιζόμενος για την προσωπική του ελευθερία. Και όλα αυτά, μέσα στον ασφυκτικό κλοιό των γουρουνιών των ΜΑΤ και του ΚΚΕ.

Στο ύψος περίπου της πλατείας Κλαυθμώνος, το μπλοκ των ανυπότακτων – απαρτιζόμενο από 100-120 άτομα περίπου – δέχτηκε συντονισμένη επίθεση από τα ΜΑΤ και το μπλοκ του ΚΚΕ με καδρόνια, δακρυγόνα, κράνη και οτιδήποτε άλλο υπήρχε στη διάθεση των επιτιθέμενων, και ενώ οι αμυνόμενοι ήταν εντελώς άοπλοι. Με την ενέργεια αυτή, τα μέλη του ΚΚΕ χτύπησαν με φασιστικό τρόπο ανυπότακτους ανθρώπους, και τους παρέδωσαν με συναδελφική αλληλεγγύη στους μπάτσους, οι οποίοι τους συνέλαβαν αμέσως.

Πολλοί ήταν αυτοί που χτυπήθηκαν βάναυσα από τα εξουσιαστικά καθάρματα και των δύο ειδών, ενώ τουλάχιστον δύο σύντροφοι και μία συντρόφισσα με ανοιγμένα κεφάλια οδηγήθηκαν, ώρες αργότερα στο νοσοκομείο.

Οι συλληφθέντες, τόσο στην Κλαυθμώνος όσο και στην γύρω περιοχή, 153 συνολικά, οδηγήθηκαν στη γενική ασφάλεια και την άλλη μέρα στον εισαγγελέα, όπου απαγγέλθηκαν σε όλους διάφορες κατηγορίες.

Με τις συλλήψεις αυτές και τις δίκες που ακολούθησαν, το κράτος και οι μηχανισμοί του όπως και το ΚΚΕ, θέλησαν να τρομοκρατήσουν κάθε άνθρωπο που τολμά να υψώσει το παράστημά του ενάντιά σε κάθε μορφή εξουσίας, και κυρίως τη νεολαία. Η αποτυχία τους όμως να κάμψουν με την τρομοκρατία το πάθος των αγωνιζόμενων για την ελευθερία και αξιοπρέπεια, φάνηκε περίτρανα λίγες μέρες μετά στις μαθητικές κινητοποιήσεις και τις μεγάλης έκτασης συγκρούσεις των αγωνιζόμενων με το κράτος και τους θεσμούς του.

Οι αναρχικοί-ες είχαν πάντα ξεκάθαρη άποψη απέναντι στο ΚΚΕ. Το ΚΚΕ είναι ένα πολιτικό κόμμα, μια ιεραρχική οργάνωση, που σα στόχο έχει την κατάληψη της εξουσίας. Όπως κάθε άλλο κόμμα είναι κομμάτι της κυριαρχίας και άρα αμείλικτος εχθρός των ανθρώπων που αγωνίζονται για μια κοινωνία χωρίς εξουσία και κράτος. Οι πλαστοί αυτοδιαχωρισμοί των εξουσιαστών σε δεξιούς και αριστερούς ουδέποτε ενδιέφεραν και ξεγέλασαν τους αναρχικούς-ες.

Όμως, μετά την παράδοσή στο κράτος 153 ανθρώπων από τα μέλη του, και για τον πλέον ευκολόπιστο το ΚΚΕ γίνεται εφάμιλο των κρατικών δυνάμεων καταστολής, εγγυητής της κρατικής τάξης και ασφάλειας – της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Και κάτι άλλο. Όσα μέλη του ΚΚΕ και των διαφόρων οργανώσεων του δεν αποχώρησαν από τις γραμμές του μετά από τα γεγονότα της 17ης Νοέμβρη, είναι απόλυτα λογικό να θεωρούνται από τον κάθε αγωνιζόμενο συνυπεύθυνοι για την παράδοση των 153 συντρόφων στους μπάτσους και τη δικαστική χούντα...

Το ίδιο βράδυ πυρπολούνται τα γραφεία του ΚΚΕ στη Δάφνη, ενώ την επόμενη μέρα ξυλοκοπούνται Κνίτες στη Νομική, με αποτέλεσμα 8 από αυτούς να οδηγηθούν στο νοσοκομείο. Τις επόμενες μέρες, και καθ' όλη τη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων, το ΚΚΕ έγινε και πάλι από πολλές πλευρές στόχος των αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Και φέτος στις 17 Νοέμβρη, τα γεμάτα οργή ουρλιαχτά των καταπιεσμένων ακούστηκαν στην μπατσοκρατούμενη πόλη. Και έρχεται η μέρα – ΔΕΝ ΑΠΕΧΕΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ – που οι καταπιεσμένοι, εξεγερμένοι πια, θα τσακίσουν όλες ανεξαιρέτως τις δυνάμεις της τυραννίας και όλους τους κρατικούς σχεδιασμούς.

ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ. ΚΡΑΤΟΣ, ΚΟΜΜΑΤΑ, ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ, ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΙΑ ΚΑΚΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑΣ... ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ.

Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ»,
Πυρπολητές των δρόμων

Από τις 25 Μάρτη 1999 άρχισαν οι βομβαρδισμοί της Γιουγκοσλαβίας που αποτελούν ένα ακόμα κρίκο στα εξουσιαστικά εγκλήματα. Το πρόσχημα ήταν η προστασία των αλβανών του Κοσόβου. Πέρα, όμως, από τις προφάσεις που προβάλλονται, η ουσία δεν μπορεί να εξαφανιστεί. Γιατί αφορά την προσπάθεια των εξουσιαστών να κατασκευάσουν μία ζώνη επικυριαρχίας στη Βαλκανική η οποία θα περιλαμβάνει ένα άξονα που θα ξεκινά από την Αδριατική και θα καταλήγει στο Αιγαίο.

Στόχος της η επίβλεψη και εφαρμογή των πολυποίκιλων μορφών βίας ενάντια στους ανθρώπους των περιοχών αυτών και ταυτόχρονα το μέσο για την εύκολη επιβολή των θελήσεων των εξουσιαστών στην εκσυγχρονιστική μορφή τυραννίας που έχουν δρομολογήσει σ' όλο τον κόσμο αλλά και στην ευρύτερη περιοχή. Και μάλιστα σε μια περιοχή όπου η ανελεγξιμότητα των κοινωνικών εκρήξεων είναι ιδιαίτερα έντονη (Αλβανία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα).

Η απροκάλυπτη κτηνωδία των απανταχού τυράννων εκδηλώνεται με την πιο απεχθή εκδοχή της.

Γιατί, στην προκειμένη περίπτωση δεν έχουμε μόνο τις βαρβαρότητες του κατασκευασμένου από την CIA και τους Ευρωπαίους UCK οι οποίες συμπληρώνονται από τις κτηνωδίες των στρατευμάτων του Μιλόσεβιτς και των συμπληρωματικών σ' αυτές συμμοριών, αλλά έχουμε και το εκ του ασφαλούς μακελειό με τις ηλεκτρονικές βόμβες και την θανάσιμη τεχνολογία που εξοντώνει χιλιάδες ανθρώπους.

Κανένας τους δεν είναι αθώος. Όλοι είναι συνένοχοι σ' αυτή την ανθρωποσφαγή που γίνεται εδώ και μια δεκαετία στο χώρο της πρώην και νυν Γιουγκοσλαβίας. Ξαναμοιράζουν τις ζώνες επιρροής, αλλάζουν τα σύνορα τους, ασχημονούν απέναντι σε εκατομμύρια ανθρώπους. Δημιουργούν ατέλειωτα καραβάνια προσφύγων και μεταναστών, τους οποίους μαρκάρουν με ναζιστικό τρόπο, και τους οδηγούν σε νέα σκλαβοπάζαρα που θα τους διευκολύνουν στην ανάπτυξη του πολύπλευρου δουλεμπόριου σώματος και πνεύματος.

Το Ελληνικό κράτος όχι μόνο συναποφάσισε και ψήφισε για το ξεκίνημα και τη συνέχεια των βομβαρδισμών, αλλά έδωσε και κάθε διευκόλυνση στους συνεταίρους του (αεροδρόμια, βάσεις, φρεγάτα στην Αδριατική). Μέσα στον ορυμαγδό προχωρούν σε εμπορικές συμφωνίες με τα Σκόπια, παζαρεύοντας πάνω στα πτώματα και τους πρόσφυγες και αλληθωρίζουν ψεύτικα ευελπιστώντας σε αντίστοιχα μερίδια από την συνολικότερη πίτα της κυριαρχίας. Εφαρμόζουν έτσι στην πράξη το φιλοτομαριστικό πρόσταγμα ΠΡΩΤΑ Η ΕΛΛΑΔΑ, και την φιλάργυρη λαχτάρα που χαρακτηρίζει όλα αυτά τα ανθρωποειδή.

Όσο γι' αυτούς που επικαλούνται την αλληλεγγύη στους απλούς και πολλαπλά καταπιεσμένους ανθρώπους του Κοσόβου και της Σερβίας που αυτή τη στιγμή σφαγιάζονται στο όνομα της «προστασίας» τους, είναι βέβαιο πως η έμπρακτη εφαρμογή της περνάει μέσα από την άμεση αντιπαράθεση στους κατά τόπους τυράννους που με την άμεση συμμετοχή τους έβαλαν σε εφαρμογή αυτό το νέο μακέλεμα στην περιοχή των βαλκανίων. Δεν πραγματώνεται μέσα από εθνικιστικές και κρατιστικές κορώνες του τύπου «Ελλάς-Σερβία-Συμμαχία», αλλά μέσα από τον καθημερινό και αδιάλλακτο κοινωνικό πόλεμο ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

Η αλληλεγγύη δεν στοιχίζεται σε κομματικά μπλόκ με κεράκια, λαμπάδες και πυρσούς με παλιομοδίτικα συνθήματα που επαναλαμβάνουν διαπιστώσεις (ΕΟΚ ΚΑΙ ΝΑΤΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ) χωρίς καμιά ουσιαστική κοινωνική προοπτική. Γιατί η α-

νοχή και ο «φιλειρηνισμός» των κομματικών που περνούν και μέσα από την αριστερή εκδοχή του πατριωτισμού και του εθνικισμού ανοίγει διάπλατα τους ορίζοντες για την επέκταση των κτηνωδιών των κυρίαρχων και τη διευκόλυνση της μιας εξουσιαστικής φατρίας στα σχέδια που έχει απέναντι στις άλλες (π.χ. Ρωσία - ΗΠΑ).

Η κοινωνική οργή, που εκφράζεται με βίαιες αντιπαραθέσεις στα Σκόπια, την Ελλάδα, την Αυστραλία, την Ιταλία, τον Καναδά, τη Γερμανία κ.α., αποτελεί ένα ουσιαστικό τρόπο έκφρασης της αλληλεγγύης των καταπιεσμένων που αψηφά την τρομοκρατία των κυρίαρχων.

Ο ανθρωπισμός τους είναι κτηνωδία
Η ειρήνη τους είναι θάνατος
Καμιά ανοχή στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους!

•Αναρχικός Πυρήνας ΧΑΛΚΙΔΑΣ
•Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΘΗΣ
•Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση
(Αναρχική Εφημερίδα «ΠΕΡΑΣΜΑ», Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι», Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ)

Η παραπάνω προκήρυξη κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 1999

Η αφίσα αυτή κυκλοφόρησε τον Απρίλιο του 1999

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

«...Με την απόπειρα στο υπουργείο Βιομηχανίας και Ανάπτυξης στις 6/12/97 σκοπό είχα την αποστολή μηνύματος στους πολιτικούς , επιχειρηματικούς και αστυνομικούς κύκλους αυτής της χώρας, ότι τα σχέδιά τους επενδυτικά ή κατασταλτικά δεν πρόκειται να περάσουν χωρίς αντίσταση...

...Σκοπό είχα, επίσης, την αποστολή μηνύματος αλληλεγγύης στο δίκαιο και δυναμικό αγώνα που με κάθε μέσο διεξάγουν οι κάτοικοι των χωριών του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στην εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού από τη Καναδική πολυεθνική TVX GOLD στην βορειοανατολική Χαλκιδική..

...Δε θεωρώ τον εαυτό μου ένοπλο αντάρτη, αλλά ένα κοινωνικό αντάρτη.

Αγωνίζομαι στο μέτρο των ατομικών μου δυνάμεων για την ανατροπή του Κράτους και του υπάρχοντος κοινωνικού καθεστώτος, χωρίς να απορρίπτω καμιά μορφή δράσης ή να ιεραρχώ κάποια ως ανώτερη από κάποια άλλη ...»

Φυλακές Κορυδαλλού - Α' Πτέρυγα
11/2/98, Νίκος Μαζιώτης

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Ν. ΜΑΖΙΩΤΗ

Αναρχικοί από ΑΡΤΑ, ΣΕΡΡΕΣ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΘΗΣ, Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ», Πυρπολητές των Δρόμων

Στις 13 Γενάρη συλλαμβάνεται και προφυλακίζεται ο αναρχικός Νίκος Μαζιώτης ως ύποπτος για τη τοποθέτηση βόμβας στο υπουργείο Ανάπτυξης. Ταυτόχρονα πραγματοποιούνται εισβολές σε σπίτια αναρχικών και προσαγωγές 17 ατόμων στην Ασφάλεια που αφήνονται ελεύθερα έπειτα από 35 ώρες .

Ο Νίκος Μαζιώτης, ένα μήνα μετά, με επιστολή στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία, αναλαμβάνει την ευθύνη για τη τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στο υπουργείο Ανάπτυξης. Η πράξη του αυτή έγινε εναντίον της εγκατάστασης εργοστασίου χρυσού στην Ολυμπιάδα και ως πράξη αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων της περιοχής. Μεγάλη είναι η λίστα των αναρχικών συλληφθέντων – κατά το παρελθόν και σήμερα – ομήρων του κράτους σ' έναν αδιάκοπο κοινωνικό πόλεμο. Πολλοί απ' αυτούς στεκούμενοι με αξιοπρέπεια και μην αποκηρύσσοντας την αναρχική τους θεώρηση και δράση, ανέδειξαν διάφορες ΣΤΑΣΕΙΣ, που προωθούσαν το κοινωνικό πόλεμο (π.χ. απεργία πείνας). Παρ' όλ' αυτά, αυτή καθ' αυτή η στάση του Ν.Μαζιώτη, πρωτόγνωρη για τη σύγχρονη αναρχική δραστηριότητα, εμπεριέχει ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Προώθησε τόσο σε πρακτικό όσο και σε θεωρητικό επίπεδο τον αναρχικό τρόπο σκέψης και δράσης.

«Αγωνίζομαι στο μέτρο των ατομικών μου δυνάμεων για την ανατροπή του κράτους και του υπάρχοντος κοινωνικού καθεστώτος, χωρίς να απορρίπτω καμιά μορφή δράσης ή να ιεραρχώ κάποια σε ανώτερη από κάποια άλλη»

Οπωσδήποτε δεν ήταν μια πράξη απόγνωσης ή απελπισίας, αλλά μια πράξη αξιοπρέπειας και συνέπειας. Ο Ν. Μαζιώτης δεν προσπάθησε να παρουσιαστεί σαν το θύμα μιας ακόμη αστυνομικής και δικαστικής σκευωρίας. Αντιθέτως επέλε-

ξε αυτό τον τρόπο (ανάληψη ευθύνης), ώστε να συνεχίσει τον κοινωνικό αγώνα. Η ανάληψη των ευθυνών του Ν. Μαζιώτη ανέδειξε μια νέα πρακτική αγώνα ανάμεσα σε τόσες άλλες, για τη κοινωνική απελευθέρωση. Παράλληλα τονίζεται έτσι το στοιχείο της πολυμορφίας και της μη ιεράρχησης των μέσων δράσης. Όπως ο ίδιος αναφέρει στη προκήρυξη του, έχει συμμετάσχει πολύμορφα, με όποιο τρόπο κατέστη δυνατό στο κοινωνικό αγώνα. Καμιά μορφή αγώνα δεν θεωρείται ανώτερη από κάποια άλλη, αλλά όλες εξίσου σημαντικές ως μέσα δράσης στο κοινωνικό πόλεμο.

Επιπλέον η στάση του Ν.Μαζιώτη κατέρριψε διάφορους μύθους περί τρομοκρατίας (με τη σημασία που το κράτος προσδίδει στη λέξη), περί διαφόρων κυκλωμάτων και σκοτεινών κύκλων που την υποθάλπουν. Ο Ν. Μαζιώτης επέλεξε μια δεδομένη στιγμή να μεταχειριστεί ένα συγκεκριμένο τρόπο δράσης όπως έχει μεταχειριστεί τόσους άλλους. Δεν ανήκει σε καμιά «γενιά τρομοκρατών», αφού οι αναρχικοί θεωρούν ότι το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης. Είναι ένας κοινωνικός αγωνιστής (ή κοινωνικός αντάρτης όπως αυτοχαρακτηρίστηκε), που ως αναρχικός στέκεται με συνέπεια αλληλέγγυος στα διάφορα αγωνιζόμενα κοινωνικά «κομμάτια», διεξάγοντας ταυτόχρονα ένα προσωπικό αγώνα ενάντια στο κράτος και την εξουσία γενικότερα.

«...Ας μην τρέφουν όμως οι διώκτες μου τη παραμικρή ελπίδα ότι με έχουν οδηγήσει στην όποιου είδους απόγνωση ή ότι έχουν διαρρήξει έστω και στο ελάχιστο τη θέλησή μου για αντίσταση. Αντίθετα, παραμένω παντοτινός τους πολέμιος με το μίσος μου για ό,τι αντιπροσωπεύουν ακόμη πιο έντονο...

Παλιέ κόσμε υφαίνουμε ένα σάβανο για σένα »

Κώστας Μητροπέτρος
Αθήνα, Ιούλης '98, σε αναμονή του βουλεύματος
που θα κρίνει την ενδεχόμενη προφυλάκισή μου.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Κ. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ

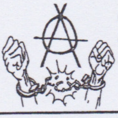
Αναρχικοί από ΑΡΤΑ, ΣΕΡΡΕΣ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΘΗΣ, Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ», Πυρπολητές των Δρόμων

Στις 18/6/98, κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στη πλατεία Κάνιγγος, για τη δολοφονική επίθεση φασιστών σε φοιτητή και εκπαιδευτικούς έξω από τα δικαστήρια της Ευελπίδων , όπου δικάζονταν συλληφθέντες από τις συγκρούσεις έξω από τα εξεταστικά, έπειτα από επίθεση στις δυνάμεις καταστολής, συλλαμβάνεται ο αναρχικός Κ. Μητροπέτρος και από τις 18 Νοέμβρη '98 βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Κορυδαλλού .

Τον Ιούνιο του '98 είχαμε, όπως αποδείχτηκε, μόνο το προοίμιο μιας μακράς περιόδου αγώνων και κινητοποιήσεων στο χώρο της παιδείας. Σε όλες τις γωνιές της Ελλάδας, έξω από τα εξεταστικά κέντρα, είχαμε σημαντικά συγκρουσιακά γεγονότα. Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν σ' αυτά, ξεπέρασαν (έστω και για ορισμένο χρονικό διάστημα), το προκαθορισμένο τους ρόλο, παρέκαμψαν τη ρεφορμιστική λογική του συνδικαλισμού και της συνδιαλλαγής και εξέφρασαν έμπρακτα την οργή τους.

Οι αναρχικοί στάθηκαν αλληλέγγυοι και σε αυτό το αγωνιζόμενο κοινωνικό

> ***«Ναί, αποπειράθηκα να προκαλέσω διακεκριμένες σωματικές βλάβες στο σώμα αυτής της κοινωνικής οργάνωσης, που βασίζεται στον καταπιεσμό και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Και για όλα αυτά δεν μετανοιώνω. Καμιά ανακωχή».***

κομμάτι, τόσο με την θεώρησή τους όσο και έμπρακτα, μεταδίδοντας μια συγκρουσιακή λογική. Ανάμεσά τους και ο αναρχικός Κ. Μητροπέτρος με τη θέληση να συναντηθεί και να συμπράξει ενάντια στη μετριότητα και τη κοινοτυπία. Έτσι το κράτος σε μια ακόμη κατασταλτική μεθόδευσή του, έθεσε υπό την ομηρία του το Κ. Μητροπέτρο, ακριβώς επειδή έδωσε το δικό του δυναμικό στίγμα σε αυτή τη κοινωνική έκρηξη, με προτάγματα την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη, με σκοπό τη διασάλευση της κοινωνικής γαλήνης και την όξυνση του καθημερινού κοινωνικού πολέμου.

Κρατικές μεθοδεύσεις και η αλληλεγγύη ως μέσο δράσης στο κοινωνικό αγώνα

Τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας προσπάθειας ανασυγκρότησης και αναδιάρθρωσης κράτους και κεφαλαίου . Νέα δεδομένα και νέοι συσχετισμοί δυνάμεων προσπαθούν να επιβληθούν παγκοσμίως και ιδιαίτερα στον ευαίσθητο χώρο της Αν. Μεσογείου. Κράτος και κεφάλαιο, που συνθέτουν τη κυριαρχία, καταστρώνουν τα σχέδιά τους, που προβάλλονται με ένα «αναπτυξιακό» προσωπείο. Μιλούν για ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό, για έργα υποδομής και αποκέντρωσης, για μείωση της ανεργίας κτλ. Αυτό όμως που μας αποδεικνύει η ιστορία είναι ότι όπου η «ανάπτυξη» κάνει την εμφάνισή της, αυτό που προωθεί είναι την πλήρη υποδούλωση του ανθρώπου και την ολοκληρωτική καταστροφή του περιβάλλοντος.

Στον ευρωπαϊκό χώρο το σύνολο της κοινωνίας δέχεται καθημερινά τη πίεση και το κόστος δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού υπερκράτους (Ευρωπαϊκή Ένωση). Μιας δημιουργίας, δηλαδή, οικονομικών και εξουσιαστικών συμμαχιών. Ειδικότερα στον ελλαδικό χώρο (εν όψει της ένταξης της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε. –νομισματική ενοποίηση–, των Ολυμπιακών του 2004, αλλά και των γενικότερων βλέψεων του διεθνούς κεφαλαίου στη βαλκανική) εφαρμόζεται ένα συγκεκριμένο «αναπτυξιακό» μοντέλο. Στα πλαίσια του οποίου εντάσσεται τόσο η εγκατάσταση βιομηχανίας χρυσού στη Χαλκιδική όσο και οι αλλαγές στο χώρο της παιδείας.

Παρ' όλη όμως τη δριμύτητα της καπιταλιστικής επίθεσης και της κρατικής αδιαλλαξίας και καταστολής, εξακολουθούν να υπάρχουν άνθρωποι που αγωνίζονται, αρνούμενοι να υποταχτούν σε μια αλλοτριωτική πραγματικότητα. Μέσα σε αυτούς είναι και οι αναρχικοί με την πολύμορφη πρακτική τους.

Στον αγώνα που διεξάγουν οι αναρχικοί για τη κοινωνική απελευθέρωση, ουσιώδες στοιχείο αποτελεί και η αλληλεγγύη. Οι αναρχικοί με συνέπεια και συνέχεια στέκονται αλληλέγγυοι στα διάφορα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια. Έχουν σταθεί δίπλα σε αγώνες και κινητοποιήσεις μαθητών, αγροτών, εργαζομένων κλπ. Προωθούν την συγκρουσιακή πρακτική και διεύρυνση των αγώνων, απορρίπτοντας εξουσιαστικές λογικές όπως αυτές της συνδιαλλαγής και της ιεράρχησης. Σε άλλες περιπτώσεις οι αναρχικοί στέκονται αλληλέγγυοι σε αγωνιζόμενους που διώκονται ή αιχμαλωτίζονται από το κράτος. Το κράτος και οι μη-

χανισμοί του τρέφουν αυταπάτες, ότι με πρακτικές τρόμο-κράτησης μεμονωμένων αγωνιστών (είτε με διώξεις, είτε με φυλακίσεις, είτε ακόμη και με δολοφονίες), θα καταφέρει να κατασιγάσει το κοινωνικό αγώνα. Η αλληλεγγύη έχει ιδιαίτερη σημασία να εκφράζεται σε περιπτώσεις, που η κρατική βία, που ασκείται στο σύνολο της κοινωνίας καθημερινά, απομονώνει συγκεκριμένους αγωνιστές.

Η αλληλεγγύη μας δεν αποτελεί ανθρωπιστικό καθήκον, ούτε προϊόν καμιάς καθοδήγησης, ούτε καθορίζεται από την ύπαρξη ή μη «στοιχείων αθωότητας».

Οι μορφές κοινωνικού αγώνα επιλέγονται κάθε φορά απ' αυτούς που αγωνίζονται για την κοινωνική απελευθέρωση και δεν μπορεί να επιβάλλονται από κανένα «μέσο επίπεδο αγωνιστικότητας του κινήματος», γιατί η φλόγα του κοινωνικού πολέμου δεν δυναμώνει με φωνές.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

Κ. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟ *(Φυλακισμένο από 18 Νοέμβρη '98 για τη συμμετοχή του στα γεγονότα του Ιούνη '98 που σχετίζονται με τις κινητοποιήσεις των αδιόριστων ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και την κρατική βία).*

Ν. ΜΑΖΙΩΤΗ *(Φυλακισμένο από 13 Γενάρη 1998 και έχοντας αναλάβει την ευθύνη για την τοποθέτηση βόμβας στο υπουργείο ανάπτυξης σε ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα κατοίκων της Χαλκιδικής ενάντια στην εγκατάσταση μεταλλουργίας χρυσού).*

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΩΝ ΟΝΟΜΑΖΕΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οι σύντροφοί μας βρίσκονται αιχμάλωτοι του κράτους, ενώ οι κυρίαρχοι σπέρνουν τον θάνατο και στα Βαλκάνια συνεχίζοντας τα εγκλήματά τους ενάντια στο ανθρώπινο γένος. Παραμένουν δέσμιοι γιατί συμμετέχουν στους κοινωνικούς αγώνες χωρίς να ιεραρχούν τρόπους και μέσα, και χωρίς να υποχωρούν και να παραδίδουν τίποτα μπροστά στους δεσμώτες τους.

- Αναρχικοί από ΑΡΤΑ, ΣΕΡΡΕΣ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ
- Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΘΗΣ
- Αναρχικός Πυρήνας ΧΑΛΚΙΔΑΣ
- Αναρχικός Πυρήνας ΩΡΥΓΗ
- Πυρπολητές των Δρόμων
- Αναρχική Ομάδα ΡΗΞΗ
- Αναρχική Ομάδα ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ
- Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

(Αναρχική Εφημερίδα «ΠΕΡΑΣΜΑ», Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι», Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ)

Αφίσα που κυκλοφόρησε στις αρχές Μάη του 1999

Ιδιαίτερα στη περίπτωση του Ν.Μαζιώτη απορρίπτουμε λογικές όπως ότι η

στάση του έδωσε τροφή για τρομοκρατολογία στα Μ.Μ.Ε. ή ότι αφού εμείς δεν χρησιμοποιούμε το συγκεκριμένο μέσο, πώς θα του είμαστε αλληλέγγυοι. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στο σύντροφό μας, που βρίσκεται υπό την ομηρία του κράτους. Δεν ιεραρχούμε καμιά μορφή αγώνα, αγωνιζόμαστε, στο μέτρο των δυνάμεων μας, χωρίς να απορρίπτουμε καμία.

Λευτεριά στους αναρχικούς αγωνιστές Ν. Μαζιώτη και Κ. Μητροπέτρο
Η απελευθερωτική ορμή και εξεγερτική διάθεση δεν φυλακίζονται
Αλληλεγγύη σε όλους τους εξεγερμένους

Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ»,
Πυρπολητές των δρόμων

Νέα-Ειδήσεις-Γεγονότα-Νέα-Ειδ

ΞΑΝΘΗ

10.4.99: Πραγματοποιείται συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Ξάνθης από αναρχικούς - αντιεξουσιαστές, με πανό (ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΤΡΙΔΕΣ, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΟΒΙΔΕΣ). Μοιράζονται προκηρύξεις και πετάγονται φέιγ-βολάν, σχετικά με τον πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία.

14.4.99: Τοπικά συγκροτήματα διοργανώνουν αντιπολεμική συναυλία στο Δημοτικά αμφιθέατρο της Ξάνθης. Γίνεται παρέμβαση από αναρχικούς με δύο πανό, προκηρύξεις, τραπεζάκι με έντυπο υλικό, αφίσες και παρέμβαση από το μικρόφωνο της συναυλίας.

25.4.99: Καλείται από φορείς της Αν. Μακεδονίας και Θράκης, πορεία προς τη «Φωνή της Αμερικής», αμερικάνικης βάσης στο Εφάσμιο Ξάνθης. Οι στημένες αψιμαχίες των ΚΚΕδων με τους μπάτσους, τα άθλια συνθήματα, οι σημαίες της Ελλάδας και της Γιουγκοσλαβίας συνέθεσαν μια ακόμη πορεία «εθνικό συλλαλητήριο».

ΑΡΤΑ

Στις 22 Μαρτίου προκλήθηκαν ζημιές σε σταθμευμένο κρατικό αυτοκίνητο.

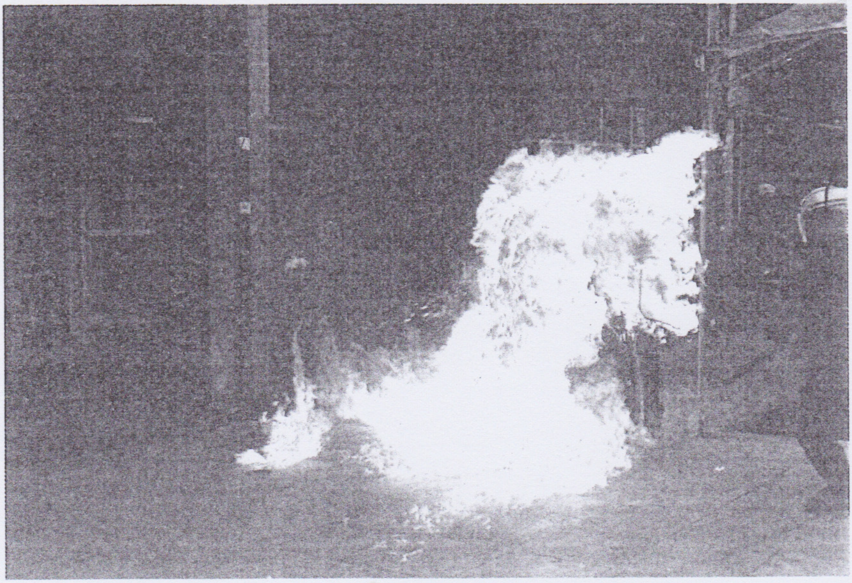
Μια μέρα πριν την πρωτομαγιά πετάχτηκαν τρικάκια στους κεντρικούς δρόμους της Άρτας και γράφτηκαν συνθήματα στο εργατικό Κέντρο και στους γύρω δρόμους.

Η αποχή στις φοιτητικές εκλογές στα ΤΕΙ της Άρτας ξεπέρασε το 60%. Τις προηγούμενες ημέρες υπήρξε παρέμβαση αναρχικών στο χώρο του ΤΕΙ με αφίσες, προκηρύξεις και πραγματοποίηση ανοιχτής συζήτησης με θέμα την αυτοοργάνωση.

Σχετικά με την εξεγερτική απόπειρα κατά την διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων

Οι μαθητικές κινητοποιήσεις , αποτελούν μόνιμο εφιάλτη για τους κρατιστές ιδιαίτερα από τις αρχές της δεκαετίας που διανύουμε και αυτό γιατί γνωρίζουν, ότι ένας μεγάλος αριθμός μαθητών παραμένει ανυπότακτος χωρίς να δέχεται την επιρροή ρεφορμιστικών τάσεων και των καθώς πρέπει αντιπαραθέσεων που πηγάζουν από τις κομματικές νεολαίες, όπως η ΚΝΕ και το ΝΑΡ που τα μέλη τους έχουν πάρει εξουσιαστικό χαρακτήρα και έχουν γίνει εκείνοι οι οποίοι καταπιέζουν και προσπαθούν να συκοφαντήσουν τους πραγματικά αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Με τα εξεγερσιακά και συγκρουσιακά γεγονότα του '91, ο μαθητικός χώρος πραγματοποιεί καταλήψεις, με αφορμές αιτήματα πίσω από τα οποία βρίσκονταν η καταπίεση, η εκμετάλλευση και ο βιασμός των συνειδήσεων που έκανε τους μαθητές να ξεφεύγουν από τα καθιερωμένα με κατειλλημένα τα σχολεία τους. Οι μαθητές σιγά -σιγά συνειδητοποιούν ότι πρέπει να αντιστέκονται ενά-

ντια στο σχολείο, το οποίο αποτελεί έναν από τους κεντρικούς μηχανισμούς του κράτους, που μαζί με την οικογένεια και το στρατό προσπαθούν να χειραγωγήσουν τους ανθρώπους, να υποτάξουν το εξεγερτικό τους πνεύμα και να τους χρησιμοποιήσουν σαν λάδι στα γρανάζια του άθλιου εξουσιαστικού συστήματος.

Κατά την διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων δεκάδες άτομα συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στα δικαστήρια με αφορμή τη συμμετοχή τους στα διάφορα γεγονότα.

Δύο απ' αυτούς, ο μαθητής Αρμπάν Περλάλα και ο αναρχικός Β. Ευαγγελίδης φυλακίστηκαν.

Ο πρώτος αποφυλακίστηκε περίπου ένα μήνα αργότερα με περιοριστικούς όρους και με την καταβολή εγγύησης.

Ο σύντροφος Ευαγγελίδης, κρατώντας δυναμική και αδιάλλακτη στάση απέναντι στους διώκτες του, αποφυλακίστηκε μετά από 30 μέρες απεργίας πείνας.

ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ
Ή ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ
Ή ΜΕ ΤΙΣ ΓΡΑΒΑΤΕΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ στον μαθητή Αρμπάν Περλάλα και στον αναρχικό - απεργό πείνας (από 19-1-99) Βασίλη Ευαγγελίδη που φυλακίστηκαν για την συμμετοχή τους στις μαθητικές πορείες.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ σε όσους αντιστέκονται...

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΑΠΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ,
ΙΛΙΣΙΑ, ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ, ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Αυτοκόλλητο που κυκλοφόρησε τον Γενάρη του 1999

Οι μαθητές επανέρχονται στα τέλη του '98 με αφορμή την ύπαρξη ενός νέου νόμου ο οποίος είναι διαμορφωμένος στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού και την ενωμένης Ευρώπης και επιδιώκει τις μαζικές δημιουργίες ανθρώπων -σύγχρονων δούλων, ανήμπορων να δράσουν ενάντια στο κράτος και σε κάθε εξουσία με αποτέλεσμα να γίνονται πιόνια προορισμένα για τη σκακιέρα του καπιταλισμού και της μισθωτής σκλαβιάς.

Οι κινητοποιήσεις των μαθητών ξεκίνησαν με καταλήψεις που όλο και πλήθαιναν με αποτέλεσμα 2000 σχολεία να βρίσκονται υπό κατάληψη στα μέσα του Δεκέμβρη, ενώ ταυτόχρονα οργανώθηκαν πορείες στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις με τη συμμετοχή και άλλων αγωνιζόμενων κομματιών, στις οποίες υπήρξαν σκληρές συγκρούσεις με τους ένστολούς φονιάδες του κράτους, ενώ τράπεζες, κρατικά κτίρια και αυτοκίνητα, καθώς και σύμβολα της καταναλωτικής κοινωνίας καταστράφηκαν.

Ο μαθητικός αγώνας σε όλη του τη διάρκεια υπήρξε εξεγερτικός και για αυτό το λόγο το κράτος από τις πρώτες κιόλας στιγμές επιστράτευσε τους «αγανακτισμένους» (γονείς-καθηγητές), ενώ λίγο αργότερα πήραν μέρος και οι λακέδες του που χρησιμοποιώντας τους νόμους τους και ασκώντας διώξεις προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν τους αγωνιζόμενους χωρίς ιδιαίτερο αποτέλεσμα. Από το όλο σκηνικό δεν λείψαν και οι κομματικοί χειραγωγικοί μηχανισμοί , μικροί ή μεγάλοι, οι οποίοι δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει ανεκμετάλλευτη και προσπάθησαν να «πλουτίσουν» τα γραφεία τους με καινούρια μέλη. Δεν στάθηκαν όμως μόνο εκεί. Η ΚΝΕ οργάνωσε συντονιστικό το οποίο προβλήθηκε ως το κεντρικό όργανο των μαθητών. Όμως για άλλη μια φορά οι μαθητές έδειξαν πως μπορούν να ξεπερνούν τα προβλήματα που δημιουργούνται και έτσι δεν δέχτηκαν αντιπροσώπους και ηγέτες. Έτσι δημιουργήθηκαν τοπικά συντονιστικά, αυτοοργανωμένες μαθητικές συσπειρώσεις καθώς και η Πρωτοβουλία Μαθητών που αυτοοργανώθηκαν, αντιστάθηκαν και έστειλαν μηνύματα κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους άλλους αγωνιζόμενους και πετώντας στα σκουπίδια την ρεφορμιστική διάθεση των κομματόσκυλων στράφηκαν με οργή ενάντια στους γδάρτες των ονείρων τους.

Απέναντι στην επίθεση των εξουσιαστών για τον εκσυγχρονισμό του κράτους, οι μαθητές με τη δύναμη που τους χαρακτηρίζει αγωνίστηκαν και έδρασαν αδιαπραγμάτευτα και αδιάλλακτα ενάντια στο κράτος και έδειξαν πως μπορούν με τους αγώνες τους να δυναμιτίσουν ολόκληρο το εξουσιαστικό πλέγμα.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ»,
Πυρπολητές των δρόμων

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Το σχολείο είναι χώρος δημιουργίας υποταγμένων πολιτών στο σύστημα και χώρος εκπαίδευσης άβουλων εργατών —σύγχρονων δούλων— για την μετέπειτα μετατροπή τους σε πιόνια προορισμένα για τη σκακιέρα του καπιταλισμού. Όποιος δεν θέλει να είναι μέρος του παιχνιδιού αποβάλλεται και καταστρέφεται.

ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΟΠΟΥ Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΚΗ ΜΟΝΟ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΟΡΦΩΣΗΣ ΥΠΑΡΧΕΙ. ΨΑΞΕ ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ ΝΑ ΒΡΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ. ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ: «ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ».

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

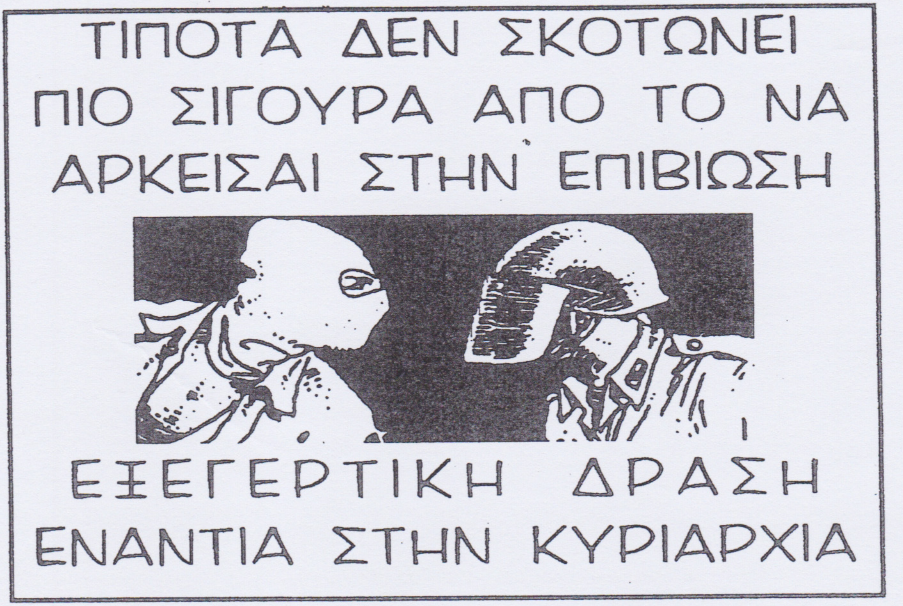
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΩΤΙΖΕΙ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΚΑΙΓΕΤΑΙ

ΠΑΡΕΜΒΟΛΕΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΟΡΓΗ»

Προκήρυξη που κυκλοφόρησε τον Γενάρη του 1999

Ο στρατός και ο ρόλος του ενάντια στην κοινωνία

Η ροή της κυριαρχικής πραγματικότητας καταδεικνύει ως το μεγαλύτερο διακαή πόθο των εξουσιαστών και των απανταχού κρατιστικών καθαρμάτων την επίτευξη της κοινωνικής συναίνεσης και την εγκαθίδρυση της ψευδαίσθησης της αναγκαιότητας ύπαρξης του κρατικού τερατουργήματος. Μέσω των διαρθρωτικων μηχανισμών που διαθέτουν πλασάρεται έντεχνα η αποδοχή των κρατικών εγκλημάτων και των όρων υποταγής και εκμετάλλευσης ως νομοτελειακό γεγονός. Παράλληλα με το αφομοιωτικό φίλτρο του κοινωνικού δια-

λόγου περιθωριοποιούνται οι κοινωνικοί αγώνες και εγκληματοποιείται η απελευθερωτική βία στην προσπάθεια παγιοποίησης της κυριαρχίας και της καταστολής.

Όμως παρά τα φιλόδοξα σχέδια τους οι κρατιστές ματαιοπονούν ...

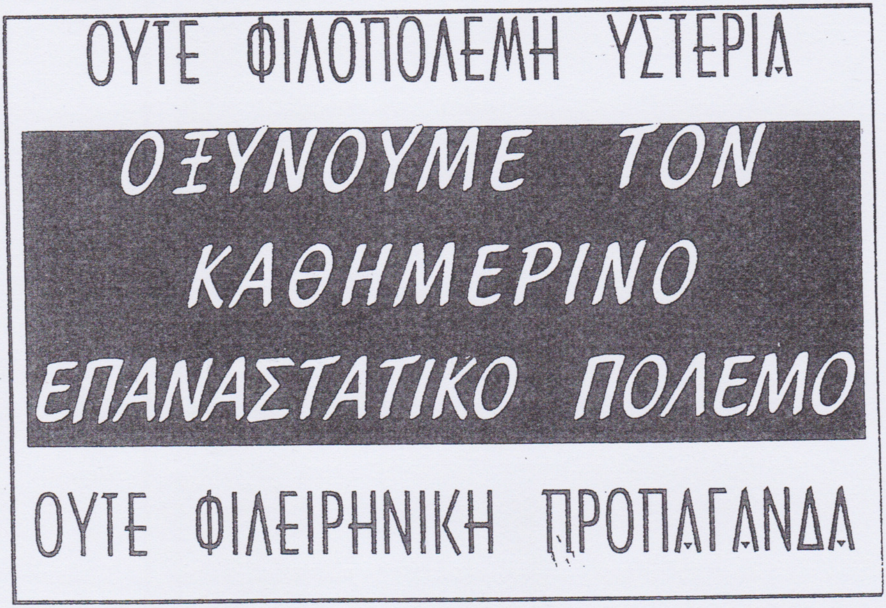
Τα κοινωνικά δρώμενα καταδεικνύουν το αυταπόδεικτο, οι κοινωνικοί αγώνες και το εξεγερσιακό φρόνημα δεν κάμπτονται με όσα εφευρήματα κι αν επινοήσουν οι κυρίαρχοι.Οι κοινωνικοί αγώνες οξύνονται, οι άνθρωποι επαναοικειοποιούνται συγκρουσιακές πρακτικές, η κοινωνική οργή σχηματίζει έναν ασφυκτικό κλοιό γύρω από τους εξουσιαστές και το κράτος τραντάζεται συθέμελα από τις ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Μπροστά στους κινδύνους που εγκυμονεί η κατάσταση και τα εμπόδια που τί-

θενται στο δρόμο για την επίτευξη της παγκοσμιοποίησης του κεφαλαίου οι εξουσιαστές δεν διστάζουν να αποκαλύψουν το αληθινό τους πρόσωπο και την εγκληματική τους φύση.

Εδώ αποδεικνύεται πόσο σημαντικός είναι ο μηχανισμός του στρατού για το κράτος. Ο στρατός ως θεσμός της κυριαρχίας έχει κατασταλτικό και χειραγωγικό – διαπαιδαγωγικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου ο ρόλος του αποκτά μεγίστη σημασία.

Η ύπαρξή του είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ύπαρξη της κυριαρχίας και της επιβολής ανθρώπου σε άνθρωπο.Ο ρόλος του διατηρώντας τα αρχικά του χαρακτηριστικά (βίαιη επιβολή των εξουσιαστικών προσταγών) μεταλλάσσεται α-

νάλογα με τις συνθήκες και τις απαιτήσεις του κράτους.

Ανατρέχοντας στην ιστορία και στους αγώνες των ανθρώπων ενάντια στην κυριαρχία και την εκμετάλλευση, ο στρατός υπήρξε ένα από τα βασικότερα όπλα στο οπλοστάσιο των εξουσιαστών. Ο κατασταλτικός του ρόλος, ως η πιο βίαιη έκφραση των κελευσμάτων της εξουσίας, είναι γνωστός και η πορεία του στην ανθρώπινη ιστορία γεμάτη αιματοκυλίσματα εξεγέρσεων και επαναστάσεων.

Στον ελλαδικό χώρο, παράλληλα με τις πρώτες προσπάθειες ανασυγκρότησης εθνικού κράτους (μετά το 1821) ο μηχανισμός του στρατού ξεκίνησε ως βαυαρικό επαγγελματικό σώμα και στελεχώθηκε από μισθοφόρους. Μέχρι το 1909 (πραξικόπημα στο Γουδί) η δράση του ήταν αποκλειστικά κατασταλτική με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την καταστολή της εξέγερσης στο Κιλελέρ. Στην συνέχεια οι ενδοεξουσιαστικές τριβές μεταξύ πολιτικών και στρατιωτικών ουσιαστικά ενδυνάμωσαν το ρόλο του στρατού και του προσέδωσαν μια σχετική αυτοδυνα-

μία.Το αποτέλεσμα ήταν ο στρατός να επεμβαίνει στα πολιτικά δρώμενα με τρόπο καθοριστικό.Οι επεμβάσεις αυτές συγκεκριμενοποιήθηκαν με μια σειρά πραξικοπηματικών ενεργειών : 1909 το πραξικόπημα στο Γουδί, 1924 δικτατορία του Πάγκαλου, 1936 δικτατορία του Μεταξά, με τελευταίους τους απριλιανούς.

Παράλληλα η κατασταλτική του δράση εντατικοποιήθηκε με σκοπό την ισχυροποίηση της κυριαρχίας όχι μόνο στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό. Το 1918 στάλθηκε ελληνικό εκστρατευτικό σώμα στην Ουκρανία με σκοπό την ενίσχυση των Αγγλογαλλικών στρατευμάτων που ήδη βρίσκονταν εκεί για την καταστολή της επανάστασης που είχε ξεσπάσει το 1917στην Ρωσία.

Ακόμα και πριν δυο χρόνια στάλθηκε πάλι ελληνικός στρατός στην Αλβανία με σκοπό τη διατήρηση της έννομης τάξης και τη διασφάλιση του κεφαλαίου από τους εξεγερμένους του Αλβανικού νότου.

Με όλα αυτά τα παραδείγματα καταρρίπτεται το εφεύρημα των κρατιστών που δικαιολογούν ως αναγκαία την ύπαρξη του στρατού για την υπεράσπιση των εθνικών συνόρων. Στην καταστολή της εξέγερσης του Κιλελέρ ο ελληνικός στρατός έβαψε τα χέρια του με αίμα «ελλήνων» χωρικών και στην επέμβασή του στη Ρωσία δεν υπήρχε το ιδεολόγημα « περί αλυτρώτων αδελφών και σκλαβωμένων πατρίδων» με το οποίο συνήθως καλύπτουν τις επεκτατικές επιχειρήσεις που έχουν γίνει στο παρελθόν (Μ.Ασία).Ο μηχανισμός του στρατού υφίσταται για την παγιοποίηση της κυριαρχίας και την επίτευξη των αντιανθρώπινων σκοπών της. Ο στρατός όμως όπως προαναφέρθηκε έχει διπλή λειτουργικότητα, έτσι για την πλήρη ισοπέδωση της ανθρώπινης φύσης, εκτός από τον κατασταλτικό του χαρακτήρα, οι ιεραρχικές του βάσεις πάνω στις οποίες είναι δομημένος στοχεύουν στην αποδοχή της υποταγής και στη διαμόρφωση αλλοτριωμένων συνειδήσεων.Ο στρατός συμπληρώνοντας τον κύκλο της εξουσιαστικής χειραγώγησης ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ – ΣΧΟΛΕΙΟ – ΣΤΡΑΤΟΣ αποτελεί τον συνδετικό κρίκο για την ομαλή ένταξη του διαμορφωμένου πλέον υπηκόου στα σκλαβοπάζαρα της παραγωγής.Η θητεία έχει σκοπό να συμβάλλει στην ολοκλήρωση της μετάλλαξης του ατόμου σε πειθήνιο εντολοδόχο κάθε εξουσιαστικού προστάγματος αφαιρώντας την κριτική και την συνειδησιακή του ικανότητα.Ο ίδιος ο όρκος που καλούνται να δώσουν οι φαντάροι αναφέρει χαρακτηριστικά «ορκίζομαι να εκτελέσω διαταγές ανωτέρων χωρίς ουδεμία αντίρρηση».Έτσι νεκρώνοντας οποιαδήποτε μορφή πρωτοβουλίας και δημιουργικής αυτενέργειας,, το άτομο μαθημένο πλέον στον παθητικό ρόλο εκτέλεσης εντολών, αποδέχεται την ύπαρξη εξουσίας ως μια φυσιολογική κατάσταση, η οποία μάλιστα είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση της κοινωνικής αρμονίας.Ο στρατός αποτελεί εργαστήριο παρασκευής υπηκόων οι οποίοι δοκιμάζονται στη διαδικασία του στρατοπέδου. Το κριτήριο ετοιμότητας για την ένταξή τους στην κοινωνία έχει ως τιμητή το βαθμό υποταγής στις εντολές των ανωτέρων. Όποιος είναι υπάκουος θεωρείται χρήσιμος για να στελεχώσει την παραγωγική δύναμη, ενώ όποιος παρουσιάζει προβλήματα προσαρμογής και αρνείται να παίξει τον προκαθορισμένο ρόλο του υποτακτικού, τιμωρείται, φυλακίζεται ή τον αυτοκτονούν. Πίσω και από τις αυτοκτονίες των στρατιωτών κρύβονται τα εγκλήματα του κράτους.

Ο στρατός αποτελεί ένα μηχανισμό της κρατικής τυραννίας, έτσι οι ομοιότητες που παρουσιάζονται και τα μηνύματα που εκπέμπουν δεν είναι τυχαία. Ο στρατιωτικός είναι το αυριανό αφεντικό, έτσι πρέπει από νωρίς να ψαλλιδιστούν οποιαδήποτε δείγματα ανυπακοής και άρνησης εντολών, αφού κάτι τέτοιο θα ήταν επιζήμιο στον παραγωγικό – καταναλωτικό μαραθώνιο, ο ρουφιάνος στο στρατό είναι ο ρουφιάνος στην κοινωνία (αυτός ο ρόλος παραμένει στάσιμος) και αποδεικνύει περίτρανα ότι το κάρφωμα και το γλείψιμο αποτελούν ύψιστα ιδανικά για την κυριαρχία και ότι γενικώς όποιος δεν έχει ιδιαίτερο πρόβλημα με τις έννοιες αυτές θα μπορεί ν' απολαμβάνει τα χαϊδέματα των εξουσιαστών.

Ο μηχανισμός του στρατού παρουσιάζει ιδιαίτερη προσαρμοστικότητα στις νέες απαιτήσεις της κυριαρχίας. Έτσι στα πλαίσια της προώθησης της παγκοσμιοποίησης της εδραίωσης του κεφαλαίου ο αποκλειστικά « Εθνικός» ρόλος του στρατού έχει υποτονήσει ενώ εγκαθιδρύεται το νέο μοντέλο ταχείας επέμβασης συμμαχικού στρατιωτικού μηχανισμού (ΝΑΤΟ κτλ.) με σκοπό την άμεση καταστολή κοινωνικών εκρήξεων και την ανάδειξη ενός επιτηρητή επίβλεψης της ομαλής παραγωγικής διαδικασίας.

Το τελευταίο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι στρατιωτικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούνται στην πρώην Γιουγκοσλαβία ως αποτέλεσμα των ενδοεξουσιαστικών τριβών μεταξύ των δυτικών δυνάμεων και των εξουσιαστικών υπολειμμάτων του πρώην ανατολικού μπλοκ με σκοπό την κυριαρχία στην περιοχή. Συγχρόνως αναβαθμίζεται ο ρόλος της ελλάδας στην εξουσιαστική σκακιέρα ως επιτηρητής στα Βαλκάνια για λογαριασμό των δυτικών δυνάμεων. Οπότε είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός του εκσυγχρονισμού του μηχανισμού του στρατού για να ανταπεξέλθει στις νέες απαιτήσεις της κυριαρχίας.

Τέλος η ελλάδα στα πλαίσια της ένταξης στην Ε.Ε. αναγκάστηκε να ελαστικοποιήσει επιφανειακά τουλάχιστον τη νομοθεσία σχετικά με τους αντιρρησίες συνείδησης και την αντιμετώπισή τους από την πολιτεία.

Έτσι θεσμοθετήθηκε και ισχύει από 1-1-98 η άοπλη και η κοινωνική θητεία με bonus 12 και 18 μήνες αντίστοιχα επιπλέον θητείας.

Σίγουρα η προσπάθεια εξωραϊσμού του στρατιωτικού μηχανισμού και η εναλλακτική θητεία έχουν διπλή λειτουργικότητα για το κράτος.Αφ' ενός τηρούνται τα εξευρωπαϊσμένα χαρακτηριστικά για την ένταξη στην Ε.Ε. και αφ' ετέρου εγκλωβίζονται όσοι θέλουν να αρνηθούν το στρατό σε ένα νομολατρικό παιχνίδι που οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι εξουσιαστές.

ΑΡΝΗΣΟΥ ΤΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ
Ο ΜΟΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΛΙΚΟΥΣ ΑΡΝΗΤΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ»,
Πυρπολητές των δρόμων

Ο «ΠΟΛΕΜΟΣ» ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αυτοί οι βομβαρδισμοί, αυτός ο πόλεμος, αποκαλύπτουν τον οικονομικό στόχο των κρατών έτσι όπως διαμορφώνεται στη νέα τάξη πραγμάτων, είτε με τους στρατοκρατικούς μηχανισμούς (ΝΑΤΟ), είτε με τα εναπομείναντα εθνικιστικά κομμουνιστικά κράτη στα οποία οι πρώην κυρίαρχες ομάδες διεξάγουν το δικό τους αγώνα εξουσίας.

Μέσα σ' αυτή την πραγματικότητα, στην Ελλάδα εμφανίζεται ο κρατικός μηχανισμός και οι πολύτιμες εφεδρείες του, να χρησιμοποιούν την εικόνα του πολέμου προκειμένου να καλύψουν τα τεράστια προβλήματα και κενά που αντιμετωπίζουν στην συσπείρωση των κοινωνικών κομματιών. Προβλήματα που προέκυψαν και εντάθηκαν στις νέες συνθήκες, από τις αποσπασματικές, αλλά ανησυχητικές γι' αυτούς, κοινωνικές εκρήξεις που εκδηλώθηκαν την τελευταία περίοδο. Από τις συγκρούσεις των αδιόριστων καθηγητών στα εξεταστικά τον Ιούνη και την εναντίωση των μαθητών στη δημιουργία σύγχρονων σχολείων φυλακών, έως τις κινητοποιήσεις των αγροτών και τον δυναμικό χαρακτήρα που εμφάνισαν οι διαμαρτυρίες μετά την υπόθεση Οτσαλάν.

Καθώς οι αντιστάσεις στο εσωτερικό της κοινωνίας γίνονται έκδηλες εμπεριέχοντας στοιχεία γενικευμένης αμφισβήτησης και σύγκρουσης με τις επιλογές του κράτους, παρατηρείται, με την έναρξη των πολεμικών επιχειρήσεων μια συντονισμένη προσπάθεια ΜΜΕ-καλλιτεχνών, να καλύψουν το κενό που άφησε η συμφωνία και συνεργασία του ελληνικού κράτους με την υπόλοιπη πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ.

Σ' αυτή τη λογική εμφανίστηκαν ξαφνικά, ένα σωρό παρατρεχάμενοι της εξουσίας, Πανεπιστημιακοί, προοδευτικοί διανοούμενοι και κάθε λογής «ανθρωπιστές» δημοκράτες, με στυλοβάτες «ευαισθητοποιημένους» καλλιτέχνες και το σύνολο των δημοσιογράφων να διαμορφώνουν και να εκδηλώνουν τη συναίνεση, μοιράζοντας το μίσος για τους υπόλοιπους λαούς (π.χ. Αλβανικός).

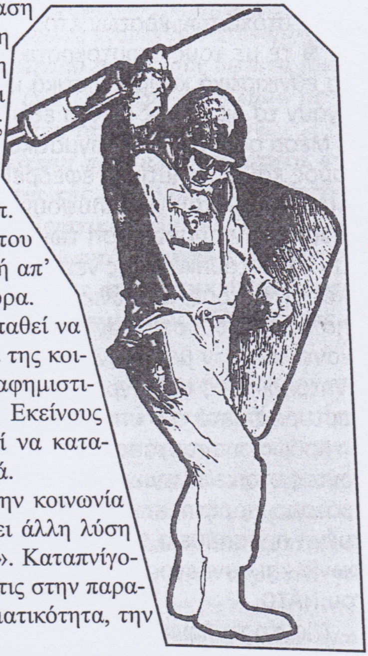
Κατασκευάζουν έτσι, λυτρωτικές για το κράτος βαλβίδες εκτόνωσης πιέσεων και συγχρόνως χρησιμοποιούν όλες τις δυνάμεις χειραγώγησης ώστε να θάψουν τις κοινωνικές αντιστάσεις - εκρήξεις, στρέφοντας τον κόσμο σε ακίνδυνες γι' αυτούς κινήσεις.

Αρνούμενοι να αποδεχτούμε τα εγκλήματα που συντελούνται στο όνομα της οικονομίας, τον εθνικιστικό παροξυσμό, την κρατική βαρβαρότητα, κινούμαστε στην κατεύθυνση της ολικής ρήξης και σύγκρουσης με την κυριαρχία κράτους - κεφαλαίου και τους συναινετικούς μηχανισμούς τους.

Διαμορφώνονταν έναν ισχυρό πολιτικό λόγο που να δημιουργεί καταστάσεις καταστροφής και αποσταθεροποίησης του κυρίαρχου πολιτικού λόγου, δημιουργώντας συνθήκες κοινωνικής - ταξικής εκτροπής από την πραγματικότητα της συναίνεσης και της υποταγής.

Αναρχικοί από ΑΡΤΑ

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΩΣ ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Το κράτος είναι ένα καρκίνωμα. Μια κατάσταση αντίθετη με την ανθρώπινη φύση, που είναι η ελευθερία, η αυτοοργάνωση, η αυτοδιάθεση του ατόμου. Φυσική αντίδραση του ανθρώπου είναι αργά ή γρήγορα η εξέγερση. Οι κρατιστές έχοντας εις γνώσιν τους αυτό το γεγονός εφευρίσκουν συνεχώς νέους τρόπους καταστολής των ανθρώπων.

Ένας τρόπος καταστολής πέρα από τα Ματ κ.λ.π. μέσα είναι η εξάρτηση γενικότερα. Είτε αυτή είναι του εργαζομένου απ' τον εργοδότη, είτε του καταναλωτή απ' τους εμπόρους, είτε του πρεζονιού απ' τον πρεζέμπορα.

Διακινώντας λοιπόν ναρκωτικά το κράτος προσπαθεί να καταστείλει ακόμα και τα πιο ανυπότακτα κομμάτια της κοινωνίας, εκείνους που δεν μπορεί να πείσει με τα διαφημιστικά και την ευτυχία μέσα από τα καινούρια adidas. Εκείνους λοιπόν τους μελλοντικούς εξεγερμένους προσπαθεί να καταστείλει με το πολύτιμο αυτό όπλο του: τα ναρκωτικά.

Ένα όπλο που εγκληματικά στρέφει ενάντια στην κοινωνία προσπαθώντας να δημιουργήσει αφού δεν του μένει άλλη λύση καταστολής καινούρια τάγματα «ζωντανών νεκρών». Καταπνίγοντας και τις τελευταίες ελπίδες τους δολοφονώντας τις στην παραμύθα. Ψάχνοντας για διέξοδο μακριά απ' την πραγματικότητα, την καταπίεση και την ζωή για επιβίωση.

Ο φόβος τους λοιπόν για την ανυπότακτη ανθρώπινη φύση μας τους κάνει να θέλουν να την πνίξουν. Η θέση των αναρχικών εδώ είναι αμετακίνητη: εναντιωνόμαστε σε κάθε είδους πρέζα, εξάρτηση και ελευθερία είναι δύο έννοιες ασυμβίβαστες και η μία εμποδίζει το δρόμο της άλλης, δεν μπορεί να υπάρξει ελευθερία εφ' όσον υπάρχει εξάρτηση και το αντίστροφο.

Το κράτος δεν θα καταστείλει την ενστικτώδη επιθυμία μας για ελευθερία. Η ελευθερία δεν κρύβεται έξω απ' την πραγματικότητα. Αγωνιζόμαστε ενάντια στο κράτος και κάθε είδους κατασταλτική τεχνική του και έμπρακτα όπως έχει αποδειχθεί στο παρελθόν π.χ. το Φλεβάρη του '86 όταν ομάδα συντρόφων, επενέβη δυναμικά στην προσπάθεια του κράτους να πλασάρει ναρκωτικά στην πλατεία Εξαρχείων όπου ξυλοκόπησαν δύο πρεζέμπορους και έσπασαν τα αυτοκίνητά τους. Αμέσως μετά την συμπλοκή έσπευσαν οι δυνάμεις των ΜΑΤ όχι βέβαια για τους πρεζέμπορους, αλλά για να επιτεθούν στους συντρόφους αναρχικούς. Επίσης, οι αναρχικοί κυκλοφόρησαν δεκάδες προκηρύξεις κατά της εξάρτησης.

Οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν να γίνουν σιωπηλοί παρατηρητές ούτε και σε αυτό το δολοφονικό έργο του κράτους. Γιατί είναι πια δεδομένο πως ο κύριος διακινητής ναρκωτικών ουσιών είναι το ίδιο το κράτος αλλά και οι μεγαλοκαρχαρίες που δεν είναι άλλοι απ' τα γνωστά σε όλους μας ανθρωπόμορφα γουρούνια τους κάθε είδους εξουσιαστές, οι οποίοι είτε βρίσκονται στο κρατικό μηχανισμό είτε στην αφάνεια κινώντας προ-

Αφίσα που κυκλοφόρησε το 1983

σεκτικά τα νήματα προς όφελός τους.

Είναι γνωστό πως ολόκληρες οικονομίες κρατών στηρίζονται στην παραγωγή κοκαΐνης (Κολομβία, Περού) και οπίου-ηρωίνης (χώρες χρυσού τριγώνου) εξουσιαστικοί πόλεμοι έχουν διεξαχθεί στο παρελθόν πράγμα που αποδείχνει πόσο σημαντικό ρόλο παίζει για τους μεγαλεμπόρους ο έλεγχος της διακίνησης από το καθένα τους προς όφελος του. Όλοι τους θέλουν το μεγαλύτερο κομμάτι απ' την πίττα του αίματος και φωνάζουν σαν τα κοράκια θέλοντας να πιουν και το τελευταίο ίχνος ζωής των ναρκωτικών αποτελειώνοντάς τους. Τέρατα που το μόνο μέλημα τους είναι η καταστολή και το χρήμα.

Στην Ελλάδα μεγαλύτερη διακίνηση γίνεται απ' τον ίδιο το βασικό κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους, της αστυνομίας. Γι αυτό και η νάρκωση συνεχίζει να διοχετεύεται ασταμάτητα σε πολλά κομμάτια της κοινωνίας και εντονότερα στις φυλακές και τα νεολαιίστικα στέκια. Ακόμα στις μεγαλοαστικές περιοχές πραγματοποιείται η διακίνηση σε κάποιες περιπτώσεις καθαρά και μόνο κοκαΐνης και χασίς όπου δεν προκαλεί εθισμό τόσο γρήγορα όσο η ηρωίνη και επιπλέον εάν ο πλούσιος χρήστης εθιστεί η λύση θα βρεθεί σε λίγες μόνο ώρες αφού σταλεί απ' τη «μαμά» και το «μπαμπά» σε κάποια κέντρα αποτοξίνωσης στην Ελβετία μιας κι αυτοί έχουν την ανάλογη οικονομική άνεση για να σώσουν το καμάρι τους. Εδώ λειτουργούν διαφορετικά τα πράγματα. Στα νεολαιίστικα στέκια και στις φυλακές η διακίνηση είναι κυρίως χασίς, ηρωίνη αλλά και χαπιών. Βέβαια οι δυνατότητες διαφυγής σε περίπτωση εθισμού είναι περισσότερες. Αυτό το εφεύρημα των αποτοξινοτικών κέντρων είναι μια βιτρίνα για να πλασάρει το κράτος νόμιμα τα ναρκωτικά.

Τρανταχτό παράδειγμα καταστολής με τη βοήθεια των ναρκωτικών στις φυλακές είναι η περίοδος μετά την εξέγερση στις φυλακές του Κορυδαλλού το 1990 και τη γνωστή αποτροπή της γενικότερης σύρραξης με το κράτος από τους χειραγωγικούς μηχανισμούς. Οι φυλακές τότε κι ακόμα περισσότερο του Κορυδαλλού μετατράπηκαν ακόμα περισσότερο σε μια ανοιχτή αγορά ναρκωτικών ουσιών όταν κάποιος μπορούσε να βρει οτιδήποτε επιθυμούσε.

Γιατί άραγε να έγινε αυτό; Ο φόβος του κράτους για μια γενικότερη πια εξέγερση το έστρεψε να βρει για ακόμα μια φορά τη διέξοδο στη διακίνηση ναρκωτικών ως μέσο καταστολής. Πώς αλλιώς να αποτρέψει κάποια οργισμένα κομμάτια της κοινωνίας απ' την εξέγερση, αυτά που γνωρίζουν το αληθινό πρόσωπο του κράτους, που ξέρουν και ζουν καθημερινά το δολοφονικό του έργο και γνωρίζει από πρώτο χέρι την καταπίεση που ασκεί πίσω απ' τα φούμαρα της δημοκρατίας και της δήθεν ελευθερίας του ατόμου που μας πασάρουν καθημερινά.

Οι άνθρωποι οδηγούνται προς την παραίτηση και την αυτοκαταστροφή και σε αντάλλαγμα οι «κύριοι» δολοφόνοι απομυζούν από τους μελλοντικούς «κινητούς τάφους» κέρδη του ύψους των τρισεκατομμυρίων το χρόνο.

Οι αναρχικοί ως ζωντανοί και ανυπότακτοι άνθρωποι γνωρίζοντας το αληθινό πρόσωπο του κράτους, παλεύουν όπως όλοι θα έπρεπε ενάντια στα ναρκωτικά αλλά και σε κάθε είδους κατασταλτικό μηχανισμό του κράτους και παρ' όλες τις προσπάθειες του να συνδέσει τους αναρχικούς με την εμπορία και χρήση ναρκωτικών είναι «κοινό μυστικό» πως οι μέθοδοι του κράτους και τέτοιου είδους ιδανικά όπως το κέρδος αρμόζουν στους κρατιστές και το όλο σκεπτικό της εκμετάλλευσης που έχουν υιοθετήσει και όχι τους αναρχικούς που μάχονται για μια κοινωνία που στηρίζεται σε τελείως διαφορετικές βάσεις απ' αυτές της τωρινής εξαθλιωμένης κατάστασης που μας επιβάλλουν οι εξουσιαστές προς όφελός τους, μιας κοινωνίας δηλαδή που βασιλεύει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Ο σκοπός δεν αγιάζει τα μέσα, ο σκοπός διαμορφώνει μέσα. Ένα τέτοιο βρώμικο παιχνίδι όπως η εμπορία ναρκωτικών δεν ταιριάζει παρά στα αιμοδιψή κοράκια του πλούτου τους εξουσιαστές. Αυτούς που αγωνιζόμαστε να καταστρέψουμε, γιατί η εξάλειψη τους σημαίνει ελευθερία για όλους και απελευθέρωση από τα εξουσιαστικά πλαίσια επιβίωσής μας.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΠΡΕΖΑ
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αναρχικός Πυρήνας «ΟΤΑΝΙΣ»,
Πυρπολητές των δρόμων

« Η Δύση κατέκτησε τον κόσμο όχι με την ανωτερότητα των ιδεών της, των αξιών της ή της θρησκείας της (στα οποία ελάχιστα μέλη άλλων πολιτισμών προσηλυτίστηκαν), αλλά αντιθέτως, με την ανωτερότητα στην εφαρμογή της οργανωμένης βίας. Οι δυτικοί συχνά το λησμονούν αυτό. Οι μη δυτικοί όμως, δεν το ξεχνούν».

Samuel P. Huntington

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Η παράταση που πήρε ο κόσμος που αργοπεθαίνει με την κατάρρευση του «ανατολικού μπλοκ» και του κρατικού καπιταλισμού που αναπτύχθηκε εκεί, με το άνοιγμα νέων αγορών και την εξισορρόπησης ζήτησης-προσφοράς των εμπορευμάτων για μια περίπου δεκαετία δείχνει να έχει οριστικά τελειώσει. Από την άλλη οι γεωπολιτικοί λόγοι που επιβάλλουν την επιβολή της κυριαρχίας στον χώρο της Βαλκανικής (έλεγχος των ενεργειακών οδών - πετρελαίων Κασπίας κι Αιγαίου) αλλά και η αναβάθμιση της παραεγνατίας ελεγχομένης από κρατίδια δορυφόρους θα ήταν αρκετοί για την επέμβαση του Ν.Α.Τ.Ο. στο Κόσσοβο. Όσο πιο ακραίος γίνει ο πόλεμος τόσο θα δικαιώνεται η πρώτη περίπτωση, ενώ μια πολιτική λύση - υποταγή που θα ικανοποιεί τη δεύτερη περίπτωση θα είναι μια ένδειξη άτι δεν έφτασε ακόμη το τέλος.

Πλέον και μετά την κατάρρευση των ιδεολογιών (=ψευδών συνειδήσεων) το μόνο πράγμα που μας μένει είναι η οργάνωση της βίας ενάντια στη βία της εξουσίας.

Η Ιστορία δείχνει να μην έχει τελειώσει οριστικά!

Είναι γραμμένο φαίνεται το φάντασμά της να θέλει να πάρει μαζί στον τάφο της και την ανθρωπότητα είτε να περιμένει από εμάς να γράψουμε τον επίλογο.

Αναρχικός Πυρήνας Ξάνθης

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΕΡΑΣΜΑ - Τεύχος 3ο (Φλεβάρης 1999)
Θέματα: Μαθητές: Η φωτιά που συνεχίζει να καίει, Πολυτεχνείο '98, Αποπροσανατολισμός, Η κοινή και διαρκής Μεθόδευση όλων των εξουσιών
Για επικοινωνία: Σαριπόλου 6, Αθήνα

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (περιοδικό) - Τεύχος 23 (Απρίλιος 1999) - Έκδοση: Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι»
Θέματα: Αναρχικές εκδηλώσεις, Συνέλευση Αναρχικών, Μαθητική Έκρηξη, Κομματικοί χειραγωγικοί μηχανισμοί και ο ρόλος του ΚΚΕ, Η ανταλλαγή Οτσαλάν, Η κοινωνική εξέγερση, είναι πάντοτε παρούσα, Παγκόσμιες αντιστάσεις, Η ειρήνη τους είναι θάνατος...
Για επικοινωνία: Τ.Θ. 30557 - ΤΚ 10033. Αθήνα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ - Τεύχος 2 (Γενάρης 1999)
Ετήσια Έκδοση για τις κοινωνικές αντιστάσεις
Έκδοση: Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι»

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
(Βιβλίο, Αθήνα 1998)
«...Ο γνωστός μας Τεν-Τεν ενηλικιώθηκε. Βρίσκεται κι αυτός στην Αγγλία. Οι απόψεις του έχουν συγκεκριμενοποιηθεί κοινωνικά. Είναι ένας ανυπότακτος νεολαίος που δρα με τον δικό του ανεξέλεγκτο τρόπο.
Έκδοση: Αναρχική Αρχειοθήκη.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ - Τεύχος Νο 165 - Δελτίο Πληροφόρησης

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
Εκδόθηκε από πρωτοβουλία συντρόφων στην Αθήνα ενόψει της δίκης του Ν. Μαζιώτη

ΑΡΝΗΣΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ - Τεύχος Νο 1
Περιοδικό. Έκδοση: Αντίσταση κατά της Αρχής (Θεσ/νίκη)

ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟΝ «ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ» - Τόμος 1ος
Έκδοση: Ομάδα Ενάντια στην Λήθη, (Αθήνα 1996, ***Αναρχική Αρχειοθήκη***)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΚΡΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥΝΗ '98 - (μπροσούρα)
Έκδοση: Ανατρεπτικός Πυρήνας Αναρχικών, ΤΘ 8295, ΤΚ 10010, Αθήνα

ΑΙ - ΣΙΧΤΙΡ - Τεύχος Νο 2, Περιοδικό. Έκδοση από τα Γιάννενα.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ - Τεύχος Νο 33
Θέματα: Συν-ελευση Αναρχικών, Εκλογική Μασκαράτα, Μαθητικές κινητοποιήσεις, Πολυτεχνείο '98, Με αφορμή τον Ν. Μαζιώτη, Εκδηλώσεις Αλληλεγγύης, Σχετικά με τον Ο-

τσαλάν. ***Εκδίδεται από την Συσπείρωση Αναρχικών.***
Για αλληλογραφία: ΤΘ 30658, ΤΚ 10033, ΑΘΗΝΑ
Για επικοινωνία: Σαριπόλου 8, Αθήνα

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΣΤΑΣΗ - Τεύχος 5ο -(Οκτώβρης 1998)
Εκδίδεται από την ομώνυμη Ομάδα.
Θέματα: Και όμως συνεχίζεται. Τα πρώτα ρήγματα στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Η στάση του αναρχικού Νίκου Μαζιώτη. Μέσα από το πρίσμα των νέων συνθηκών.
Για επικοινωνία: ΤΘ 50302. ΤΚ 54013, Θεσ/νίκη

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ - Τεύχος 10ο (Φλεβάρης 1998)
Θέματα: Για την εκπαίδευση...
Έκδοση: Συσπείρωση Αναρχικών, Αναρχική Παρέμβαση, Αναρχικός Πυρήνας «Ακόμα Ανυπότακτοι».

Η 1η ΜΑΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΟΡΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (μπροσούρα) - Απρίλιος 1999
Έκδοση: Αναρχικοί από Άρτα, Σέρρες, Γιάννενα, Πυρπολητές των Δρόμων, Αναρχικός Πυρήνας Ξάνθης, Αναρχικός Πυρήνας ΟΤΑΝΙΣ

ΟΥΤΕ ΘΕΟΣ ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΗΣ - Τεύχος 15ο (Απρίλης 1999) - Μελβούρνη - Αυστραλία (Η έκδοση είναι στην Ελληνική γλώσσα)
Περιεχόμενα: Νέα κυρίως από Κοινωνικές Δραστηριότητες της Αυστραλίας, Σελίδες της Ιστορίας του Αναρχικού Αυστραλιανού Κινήματος.
Για επικοινωνία: PO Box 199, EAST BRUNSWICK 3057, VICTORIA, AUSTRALIA
email: infoshop e bedlam. Anark! nea.

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ - Τεύχος 2ο (Μάιος 1999)
Έκδοση της «Συνέλευσης Αναρχικών»
Περιεχόμενα: Η αυτοκρατορία επιτίθεται (κείμενο για τον εξουσιαστικό πόλεμο). Για την αλληλεγγύη στον Νίκο Μαζιώτη και στους αντιστεκόμενους του Στρυμονικού. Για τα γεγονότα του Ιούνη '98, Η εξέγερση των μαθητών το χειμώνα του 98/99, Ιταλία - επιχείρηση ROS/MARINI 1995-1999

ΑΝΑΡΕΣ - Τεύχος 1ο (Φλεβάρης 1999)
Περιεχόμενα: Παγκοσμιοποιημένη οικονομία και αντίσταση, Το έτος 2000..., Στο μυαλό ο Μεσαίωνας στην ψυχή ο φόβος...., Κινητή τηλεφωνία - ακίνητη ζωή, Drugs...
Για επικοινωνία: Τ.Θ. 10969, Τ.Κ.54012, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Απόγονοι του λήσταρχου Νταβέλη - Τεύχος 8ο -Δελτίο Πληροφόρησης (Απρίλιος 1999)
Έκδοση της ομώνυμης ομάδας. Περιεχόμενα: Μερικοί σοβαροί λόγοι για να αμφισβητήσετε της χρησιμότητα της διάνοιξης νεων αυτοκινητοδρόμων, Νέα-ειδήσεις, Για την Villa Amalias, Πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στο Λαύριο...

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗ ΝΑΤΟΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ (Μπροσούρα) - Μάης 1999
Συμβολή του φυλακισμένου αναρχικού Κώστα Μητροπέτρου

15 Μάη 1985

τη διάρκεια ένοπλης συμπλοκής στον Γκύζη ετά από ενέδρα των μπάτσων δολοφονείται αναρχικός αγωνιστής Χρήστος Τσουτσουής, αφού πρώτα εκτελεί τρεις μπάτσους.

ΟΠΟΛΥΜΟΡΦΟΣ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΧΑΡΑΖΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΑΘΡΩΠΙΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΙΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ